

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/58731 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Groningen, van 21 september 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 3 november 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 21 september 2007, verzonden op 2 oktober 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 30 oktober 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-Von Meyenfeldt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. A.L.P. van Os-Ravesloot, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-Von Meyenfeldt
Lid van de enkelvoudige kamer

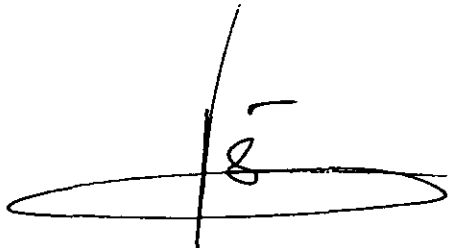
w.g. Van Os-Ravesloot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 5 december 2007

248-565.

Verzonden: 5 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 06 / 58731

Uitspraak in het geschil tussen

toegekende geboortedatum
van Chinese nationaliteit,
V-nummer
eiser,
gemachtigde: mr. W. Spijkstra, te Drachten,

en

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE, voorheen de Minister van Justitie, daarvoor
de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. M.M. Luik, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 6 september 2006 heeft eiser een aanvraag om toelating als vluchteling gedaan. Bij beschikking van 3 november 2006 heeft verweerder afwijzend op de aanvraag beslist en ambtshalve geweigerd om eiser een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd op grond van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) te verlenen.

1.2. Bij beroepschrift van 29 november 2006 heeft eiser tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep ingesteld.

1.3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser toegezonden, en hem in de gelegenheid gesteld om nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.4. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 6 september 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1. Eiser heeft ter ondersteuning van zijn aanvraag, samengevat, het volgende naar voren gebracht. Eiser is afkomstig uit in China, provincie . Zijn ouders zijn overleden toen hij elf jaar oud was. Eiser heeft in China geen enkele familie. Na de dood van zijn ouders heeft zijn oude buurvrouw, die hij oma noemde, voor hem gezorgd tot aan haar dood in 2005. Daarna is eiser gaan zwerven. Het was voor eiser zeer zwaar om helemaal alleen te overleven en om werk te vinden om in zijn levensonderhoud te voorzien. Dit was voor hem de reden om China te verlaten. In juli 2006 is eiser vertrokken uit China. Hij heeft zich diverse keren in een vrachtauto verstopt om zijn reis te vervolgen. Uiteindelijk is eiser op een station in Nederland terechtgekomen, van waar hij heeft geprobeerd via een zeiljacht in Amsterdam terecht te komen. De kustwacht te Vlissingen heeft hem staande gehouden op 5 september 2006, waarna eiser een maatregel van bewaring opgelegd heeft gekregen. Eiser heeft asiel aangevraagd, waarbij hij heeft gesteld minderjarig te zijn.

2.2. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen omdat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Nu de algehele situatie in China niet van dien aard is dat een uit dat land afkomstige vreemdeling zonder meer als vluchteling wordt aangemerkt, zal eiser aannemelijk moeten maken dat hij dient te worden toegelaten vanwege persoonlijke feiten en omstandigheden die maken dat hij vrees voor vervolging heeft in de zin van het Vluchtelingenverdrag.

Eiser heeft geen reis- of identiteitspapieren overgelegd die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag. Dat eiser hiervan niet op de hoogte was is niet verschoonbaar. Uit het algemeen ambtsbericht van China van 31 mei 2006 blijkt dat eiser in het bezit moet zijn van een identiteitskaart en een Hukou. Het ontbreken van documenten is hem toe te rekenen. Hoewel in beginsel is uitgegaan van de geloofwaardigheid van het asielrelaas doet het ontbreken van documenten en het ontbreken van elk indicatief bewijs van zijn reisroute hieraan afbreuk. Ingevolge artikel 31 Vw 2000, mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling en volgens de vastgestelde beleidsregels, mogen dan in het relaas geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Dat is in eisers relaas ook niet het geval, zodat verweerder uitgaat van de geloofwaardigheid ervan.

Dit leidt echter niet tot het standpunt dat er reden is om eiser als verdragsvluchteling aan te merken. Het feit dat de ouders van eisers zijn overleden, dat hij slecht is behandeld en een onverdraaglijk leven in China leidt, vindt geen grondslag in het Vluchtelingenverdrag. Een beroep op artikel 3 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en diens fundamentele vrijheden (EVRM) kan evenmin slagen daar uit het arrest (Europese Hof voor de rechten van de mens, 30 oktober 1991, RV 1991, 19) volgt dat, wil aannemelijk zijn dat een vreemdeling bij uitzetting reëel risico loopt op een met artikel 3 EVRM strijdige behandeling, er sprake dient te zijn van specifieke, individuele kenmerken, waaruit een verhoogd risico voor een dergelijke behandeling valt af te leiden. Daarbij moet het dan ook nog gaan om een reëel risico en niet slechts om de enkele mogelijkheid. Hiervan is in het voorliggende geval geen sprake.

Het beroep van eiser op klemmende redenen van humanitaire aard kan niet slagen, nu niet is gebleken dat het van bijzondere hardheid zou getuigen indien eiser terug moet keren naar het land van herkomst.

Tenslotte overweegt verweerder met betrekking tot eisers vasthouden aan zijn minderjarigheid dat eiser zelf tijdens het nader gehoor expliciet heeft verklaard 22 jaar te zijn.

2.3. Eiser stelt dat hij in zijn land van herkomst, China, gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag vanwege zijn politieke overtuiging en zijn afkomst. Eiser is immers gevlucht omdat zijn ouders zijn overleden en hij geen opvang had. Hij werd slecht behandeld in China en zijn leven werd er onhoudbaar. Daarnaast loopt eiser in China een aanmerkelijk risico te worden vervolgd, gezien in het licht van wat er in het algemeen over China bekend is. Verwijdering levert dan ook strijd op met artikel 3 EVRM.

Gezien het voorgaande kan eiser tevens een beroep doen op het traumatabeleid van verweerder.

Tenslotte heeft eiser zich niet op de hoogte kunnen stellen van de uitslag van het leeftijdsonderzoek en houdt eiser vast aan zijn standpunt dat hij minderjarig was ten tijde van zijn aanvraag. Op die grond had hem ambtshalve een vergunning tot verblijf moeten worden verleend.

Beoordeling van het beroep

2.4. Vooropgesteld zij dat verweerder uitgaat van de geloofwaardigheid van het asielaanvraag van eiser. Hetgeen eiser aanvoert zijn echter geen punten die binnen het asielkader kunnen worden getoetst. Hiertoe overweegt de rechtbank het volgende.

2.5. Eiser stelt vanwege zijn politieke overtuiging en zijn afkomst te vrezen voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Eiser verwijst hierbij naar hetgeen hij in het nader gehoor en in de zienswijze naar voren heeft gebracht. In het nader gehoor echter verklaart eiser dat hij nooit politiek actief is geweest en nooit problemen heeft ondervonden in verband met zijn overtuiging of zijn afkomst. Eiser heeft nadrukkelijk aangegeven dat de enige reden om uit China te vertrekken was dat hij alleen was en moeilijk werk kon krijgen om in zijn onderhoud te voorzien. In de zienswijze stelt eiser dat hij bevreesd is voor verdere schending van zijn mensenrechten, zonder deze vrees te onderbouwen. De rechtbank is met verweerder van oordeel dat niets duidt op een mogelijke aanspraak op de vluchtelingenstatus.

2.6. Voor een geslaagd beroep op artikel 3 EVRM zijn *'special distinguishing features'* nodig die een *'real risk'* opleveren (arrest). Dergelijke specifieke omstandigheden en risico's zijn door eiser niet aangevoerd. Hetgeen in het algemeen bekend is over China leidt niet tot een ander oordeel.

2.7. De criteria voor een beroep op het traumatabeleid zijn limitatief opgesomd in C1/4/4/2/2 van de Vreemdelingencirculaire. Eiser heeft geen gronden aangevoerd waarmee een beroep op dit beleid kan slagen.

2.9. Op grond van al hetgeen hiervoor is overwogen heeft eiser niet aannemelijk gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Eiser kan derhalve niet aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c, Vw 2000 een aanspraak op een verblijfsvergunning ontleenen.

2.8. Tenslotte is de rechtbank van oordeel dat de stelling van eiser dat hij ten tijde van de

Zaaknummer: 06 / 58731

blad 4

aanvraag op 6 september 2006 minderjarig was onvoldoende onderbouwd is nu hij zelf in het nader gehoor op 30 september 2006 heeft aangegeven dat hij toen 22 jaar oud was en hij ook het leeftijdsonderzoek onvoldoende onderbouwd heeft bestreden. Verweerder heeft naar het oordeel van de rechtbank de ambtshalve reguliere verblijfsvergunning terecht geweigerd.

2.10. Gelet op het voorgaande heeft verweerder de aanvraag terecht afgewezen. Het beroep is dan ook ongegrond.

2.11. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

- De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. R.L. Vučsán en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. M.H. Bolhuis als griffier op 21 september 2007.

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift

5. 2 OKT 2007

SPIJKSTRA

advocatenkantoor

Stationsweg 94, 9201 GR Drachten
tel. (0512) 58 30 70, fax (0512) 58 30 77, mobiel 06 12 99 74 49
e-mail: mr.w.spijkstra@wss.nl

Per telefax 070-3651380
en per post

Afdeling Bestuursrechtspraak
Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's - Gravenhage

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
6458	
B	30 OKT 2007
ZAAKNR.	
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Drachten, 30 oktober 2007

Inzake : /Staat
Dossiernr. : 2006.093
Uw. Ref. :

Geachte Heer, Mevrouw,

In bovenvermelde zaak doe ik u bijgaand toekomen een appelschrift d.d heden en de uitspraak in beroep d.d 21 september 2007

Hoogachtend,

Mr. W. Spijkstra

30 OKT 2007

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State
Zaaknummer:

Appelschrift

Inzake:

Geboren op , van Chinese nationaliteit;

Appellant

Wonende te aan het , te dezer
zake uitdrukkelijk woonplaats kiezende te 9201 GR
Drachten aan de Stationsweg 94, ten kantore van Mr. W.
Spijkstra, advocaat en procureur ;
Advocaat, Mr. W. Spijkstra, kantoorhoudende te (9201
GR) Drachten aan de Stationsweg 94, die hierbij
verklaart door appellant bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd
tot indiening van dit appelschrift.

Contra:

De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie
Verweerder

Gemachtigde: Mr. M.M. Luik, ambtenaar ten
departemente.

Achtergronden

1.

Appellant komt hierbij in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank te Den Haag (zittinghoudende te Groningen) van 21 september 2007, verzonden op 2 oktober 2007 (prod.1) ontvangen op 3 oktober 2007, in welke zaak de Rechtbank de door hem op 29 november 2006 ingesteld beroep tegen de beschikking van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie d.d 3 november 2006, kenmerk IND 0609.09.0007, ongegrond heeft verklaard.

Procedure

2.

Appellant heeft op 13 november 2006 een herhaalde aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel gedaan. Bij beschikking van 3 november 2006 heeft verweerder de aanvragen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Bij brief van 29 november 2006 heeft appellant tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Het beroep is behandeld ter zitting van 6 september 2006. Bij uitspraak van 21 september 2006 heeft de Rechtbank het beroep ongegrond verklaard.

Grief

3.

Grief :

Ten onrechte heeft de Rechtbank Den Haag, zittinghoudende te Groningen, op pagina 3, onder punt 2.5 in haar uitspraak d.d. 21 september 2007, het volgende overwogen :

Toelichting.

Appellant is van oordeel dat de bovengenoemde uitspraak in strijd is met het recht en in het bijzonder met artikel 31 van de Vreemdelingenwet . Zowel uit de onderhavige beschikking als de onderhavige uitspraak van de rechtbank Groningen blijkt niet op welke gronden het verzoek om verlening van een verblijfsvergunning van appellant is afgewezen. In het voornemen wordt het ontbreken van reis- of identiteitspapieren appellant tegengeworpen. Ingevolge deze constatering had verweerder moeten onderzoeken of in het asielrelaas geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan. Verweerder en rechtbank hebben dit niet gedaan. Verder heeft de rechtbank niet onderzocht of het ontbreken van reis- of identiteitspapieren appellant is toe te rekenen.

Appellant verzoekt Uw afdeling, op grond van bovenstaande grief, de uitspraak van de Rechtbank Den Haag , nevenzittingsplaats Groningen, d.d. 21 september 2007 te vernietigen en het beroep van appellant van 29 november 2006 tegen de beschikking van verweerder d.d. 3 november 2006 alsnog gegrond te verklaren, met veroordeling van verweerder in de kosten in beide instanties.

Conclusie

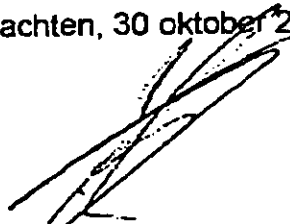
Appellant concludeert tot vernietiging van de bestraden uitspraak van de Rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Groningen d.d. 21 september 2007, registratienummer AWB 06/58731 en gegrond verklaring van de door appellant op 29 november 2006 ingestelde beroep tegen het beschikking van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie van 3 november 2006 strekkende tot afwijzing van

SPIJKSTRA

advocatenkantoor

het verzoeken van appellant d.d. 6 september 2006 om verlening van een
verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Drachten, 30 oktober 2007

Mr. W. Spijkstra